निश्वास *m.* das Ein- *o.* Ausatmen, Anhauchen; Seufzer.
निःशङ्क ohne Bedenken, ohne Furcht vor (—°), unbesorgt, unbedenklich. °— *u. n. adv.*
निःशङ्का *f.* Furchtlosigkeit; *Instr. adv.* ohne Scheu, unbedenklich.
निःशङ्कित = **निःशङ्क**.
निःशत्रु frei von Feinden.
निःशब्द lautlos, geräuschlos, still.
निःशरण schutzlos.
निःशल्य von der Pfeilspitze, *übertr.* von Schmerz *o.* Sorge befreit; *n. adv.* ohne Schmerz, freudig, willig.
निःशस्त्र waffenlos.
निःशुक्र glanz- *o.* kraftlos.
निःशेष ohne Rest, vollständig; °—, *Instr. u.* **निःशेषतस्** *adv.* °षं **कर्** vollständig vernichten.
निःश्रीक unschön *o.* unglücklich.
निःश्रेयस, *f.* ई nichts besseres habend; best, vorzüglichst, höchst. *n.* das Beste; Heil, Glück, Erlösung.
निःश्वसित (*s.* 1. **श्वस्**) *n.* Aushauch, Seufzer.
निःश्वास *m. dass.*, der Atem. °**परम** unaufhörlich seufzend.
निषङ्ग *m.* Köcher; Schwert.
निषङ्गिन् mit Köcher *o.* Schwert bewaffnet.
निषण्ण *s.* 1. **सद्**.
निषत्ति *f.* das Sitzen, Ruhen.
निषत्वन् festsitzend.
निषद् *dass.*; *f.* das Sitzen (*bes. am Altar*).
निषदन *n.* das Niedersitzen; Sitz, Aufenthalt.
निषद्वर (lässig) dasitzend.
निषध *m. N. eines Gebirges, Mannsn.; Pl. N. eines Volks.*
निषाद *m.* Nichtarier, Barbar (*f.* ई).
निषादिन् sitzend, liegend auf *o.* in (*Loc. o.* —°).
निषिद्ध *s.* 1. **सिध्**.
निषिद्धि *f.* Abwehr.
निषूदक *o.* °**दन** *m.* Mörder, Vertilger.
निषेक *m.* Besprengung, Einspritzung, Befruchtung, triefende Flüssigkeit.
निषेचन *n.* das Ausgießen, Begießen.
निषेद्धर् *m.* Abhalter, Zurückhalter.
निषेद्धव्य abzuhalten, zurückzuhalten.
निषेध *m.* Abwehr (*auch* °**न** *n.*), Verhinderung, Verneinung, Negation (*g.*), Widerspruch.
निषेधिन् (—°) abwehrend, zurückweisend.
निषेध्य zu wehren, zu verbieten.
निषेव (—°) übend, obliegend, pflegend, besuchend, genießend (*auch* °**ण**). *m.* Verehrung; *f.* **आ** Übung, Gebrauch, Verehrung.
निषेवण *n.* das Besuchen, Obliegen, Verehren, Gebrauch, Genuss.
निषेवितव्य zu üben, zu beachten, zu genießen.
निषेविन् (—°) übend, beachtend, genießend.
निषेव्य zu besuchen, zu genießen, zu verehren.
निष्क *m.* (*n.*) goldener *o.* silberner Hals- *o.* Brustschmuck; *auch* eine best. Münze.
निष्कण्टक frei von Dornen *o.* Feinden.
निष्कम्प nicht zitternd, unerschütterlich. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*
निष्कर abgabenfrei.
निष्करुण mitleidlos, grausam (*Pers. u. S.*).
निष्कर्मन् unthätig.
निष्कर्ष *m.* das Herausziehen (*auch* °**ण** *n.*); Auszug, Kern, Hauptsache.
निष्कल ungeteilt (*Abstr.* °**त्व** *n.*); gebrechlich.
निष्कलङ्क fleckenlos, makellos.
निष्कल्मष *dass.*
निष्काम frei von Wünschen.
निष्कारण grundlos, keine Ursache habend; °—, *n. u. Abl. adv.* ohne Grund, ohne Veranlassung.
निष्कासन *n.* das Fortjagen.
निष्कासनीय fortzujagen.
निष्किंचन ohne etwas, arm. *Abstr.* °**त्व** *n.*
निष्किन् einen goldenen Halsschmuck tragend.
निष्कुट *m. n.* Hain, Lustwald.
निष्कुतूहल nicht neugierig.
निष्कुल ohne Familie, alleinstehend.
निष्कूज lautlos, stumm.
निष्कृत (*s.* 1. **कर्**) *n.* Abmachung, Sühne; Stelldichein.